

linger, have vi havt et meget tydeligt Beviis paa ifjor ved Contracten om Overtagelsen af de jyske Jernbaners Drift, der, som det vil erindres, først blev afluttet den Dag, da den i Loven givne Bemyndigelse var udløben. Regjeringen gik til den alleryderste Frist, underhandlede saa længe, som tænkeligt var, inden den gik ind paa de maastee overdrevne eller i alt Fald høie Forbringinger, som fra Først bleve stillede. Jeg vil derfor for mit Bedkommende med Tryghed lægge det i Regjeringens Haand.

Udler: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærebe Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Udler: Jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet lige efter den sidste ærebe Taler, da der er nogle Punkter, som jeg troer, det er godt at faae belyste strax. Jeg troer for det Første, at det er en Ubillighed ligeoverfor Modstandere, som forlange en Opsættelse, naar de have motiveret den saa bestemt, som det her er skeet, at man da gjør en Afskillelse mellem Jyder og Sjællændere, ligesom det overhovedet er meget uheldigt, naar vi i vore Discussioner i dette Slags Sager gjøre denne Afskillelse. Jeg har ogsaa noget Begreb om og tiltroer mig at have nogen Interesse i, at Jylland og hele Landet staaer sig godt, og at vi faae en hurtig og raff Udvikling i Jylland. Jeg troer, at Alle, der have med Landets materielle Forhold at gjøre, Alle, der have med Forretninger at gjøre, have den største og vigtigste Interesse i, at netop Jylland gaaer en raff materiel Udvikling imøde. Det er den første Betingelse for, at Forholdet mellem Landsdelene kan blive godt, at Jylland i materiel og aandelig Henseende gaaer fremad. Jeg troer, at jeg i mit private Liv har givet noget Beviis for, at jeg føler dette, og det forekommer mig derfor, at det er ubilligt, at man vil gjøre andre Grunde gjældende end dem, der ere udtalte, at man, naar der er anført Fornuftgrunde, vil stille det hen, som om Modstanden udsprang fra et mindre velvilligt Hjertelag imod Jylland. Jeg troer, at den hele Betragtning om forskjellige Interesser

for Sjælland og Jylland er usand. Enhver fornøstlig Mand i Sjælland veed meget vel, hvor vigtigt det er for ham, at Jylland udvikles i materiel Henseende. Det ærebe Medlem gjorde dernæst en Betragtning gjældende om, hvor stor en Obligationsmasse vort Marked kan fortære. Jeg er fuldkommen enig med det ærebe Medlem i, at vort Marked kan fortære Meget, og ligeledes i de Tal, han ansførte, maastee med Undtagelse af de svenske Papirer, som han angav for stort, men iøvrigt var det fuldstændigt correct, at der er kommet et stort Antal fremmede Obligationer ind i Landet. Jeg har selv tidligere ophlyst, hvad jeg troede, det private Publicum kunde fortære; det var for Aarene 1864 og 65. For de to Aar angav jeg Beløbet til 18 Millioner, og jeg ansførte Data derfor. Jeg troer altsaa, at man kan regne, at en 8—9 Millioner kunne paa den Maade blive anlagte som Capitalanlæg under gode Forhold; men jeg troer, at hvad det ærebe Medlem ansførte, maa gjøre os Sagen betænkelig; thi han har ophlyst, at foruden den Masse af kongelige Obligationer, der vil komme frem ved Jernbanerne, foruden at Kjøbenhavns Commune optræder som Saansøger paa vor Børs med $3\frac{1}{2}$ Million, have vi faaet en Factor til, og det er den værste af dem alle; det er nemlig de meget billige udenlandske Obligationer, som vinde Tillid paa vor Børs; der udbydes 5 pCt. russiske Papirer til 75, som nyde megen Tillid. Altsaa foruden de Obligationer, som det ærebe Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) igaar tog i Betragtning, have vi en meget værre betydelig Udbyden af fremmede Papirer paa vor Børs til en billig Priis. Jeg er overbevist om, at hvis vi faae en stor rede Capital ind i vor Statskasse, som vi efter min Mening overmaade hensigtsmæssigt kunne benytte ved istedetfor at gjøre Raan til Jernbaneforetagender at betale contant med en Deel af disse rede Penge, som vi maastee ellers ikke ville faae saa god Anvendelse for, kunne vi altsaa udføre disse Jernbanearbejder uden at bringe store Offre; men jeg er ligesaa fuldt overbevist om, naar vi ikke faae denne rede Capital ind i Statskassen og foruden de Udler, vi skulle bruge til Kanoner og Signende, maae gjøre Raan til Jernbaner som de her foreslaaede,